

Esineoikeuksien muuntaminen - Alankomaat

SISÄLLYSLUETTELO

- 1 Mitkä esineoikeudet voisivat tulla kyseeseen perimyksen yhteydessä tämän jäsenvaltion lainsäädännön nojalla?
- 2 Onko nämä esineoikeudet tallennettu johonkin kiinteää tai irtainta omaisuutta koskevaan rekisteriin? Jos on, onko tallentaminen pakollista? Mihin rekisteriin/rekistereihin esineoikeudet on tallennettu? Mitkä ovat tallentamisen edellytykset? Mitä menettelyä noudatetaan?
- 3 Mitä vaikutuksia esineoikeuksien tallentamisella on?
- 4 Onko olemassa erityisiä sääntöjä ja menettelyjä, joiden mukaisesti voidaan muuntaa esineoikeutta, johon henkilöllä on oikeus perimyksen sovellettavan lain nojalla, jos sen jäsenvaltion laissa, jossa tähän oikeuteen vedotaan, ei tunneta kyseistä esineoikeutta?

1 Mitkä esineoikeudet voisivat tulla kyseeseen perimyksen yhteydessä tämän jäsenvaltion lainsäädännön nojalla?

Tästä asiasta säädetään Alankomaiden siviililain (*Burgerlijk Wetboek*) 4 osassa olevassa 182 §:ssä.

Kyseisessä pykälässä todetaan seuraavaa:

- Henkilön kuoltua tämän perilliset perivät automaattisesti tämän luovutettavissa olevat oikeudet ja omaisuuden. Ensimmäistä virkettä ei sovelleta silloin, kun perintö jaetaan 13 §:n mukaisesti. Tällöin aviopuoliso perii automaattisesti vainajan omaisuuden ja hallintaoikeudet.
- Perilliset perivät automaattisesti myös ne perittävän velat, jotka eivät raukea kuoleman johdosta. Jos jokin suoritus on jaettavissa, kukin perillisistä vastaa siitä perintöosuutensa mukaisesti, paitsi jos he ovat yhteisvastuullisesti velallisia.

Alankomaissa sovelletaan periaatetta, jonka mukaan perilliset perivät automaattisesti perittävän aseman (*beginnel van de saisine*). Jäämistön varojen ja velkojen omistajuus siirtyy yleisseuraantona niille perillisille, jotka ovat ottaneet perinnön vastaan.

Jos kyseessä on lakimääräinen perimysjärjestys (*wettelijk verdeling*), jälkeenjäänyt aviopuoliso / rekisteröidyn parisuhteen osapuoli perii kaikki varat ja velat ja jälkeläiset saavat ainoastaan lakisääteisen saatavan (*vordering*). Lakimääräistä perimysjärjestystä sovellettaessa jälkeenjäänyt aviopuoliso / rekisteröidyn parisuhteen osapuoli vastaa yksin mahdollisista veloista.

Edellä mainitun periaatteen mukaan perimyksestä ei sinänsä johdu esine- tai omistusoikeuksia. Alankomaissa jäämistöä ei katsota erillisomaisuudeksi. Jäämistöomaisuuteen ei sovelleta luovutuskieltoa, eikä sitä voida ulosmitata. Sen sijaan ulosmittaus perillisten kesken on mahdollista.

2 Onko nämä esineoikeudet tallennettu johonkin kiinteää tai irtainta omaisuutta koskevaan rekisteriin? Jos on, onko tallentaminen pakollista? Mihin rekisteriin/rekistereihin esineoikeudet on tallennettu? Mitkä ovat tallentamisen edellytykset? Mitä menettelyä noudatetaan?

Koska jäämistö ei ole erillisomaisuutta, sitä ei tarvitse rekisteröidä.

Sen sijaan perintötodistuksen tai eurooppalaisen perintötodistuksen voi rekisteröidä, ks. kiinteistörekisterilain (*Kadasterwet*) 27 ja 27a §. Rekisteröinnillä perilliset tekevät tietäväksi, että omistaja on kuollut ja että tämän omaisuus on siirtynyt yleisseuraantona heille. Todistuksen rekisteröinnillä ei ole kuitenkaan konstitutiivista eli oikeutta perustavaa merkitystä, vaan omaisuus siirtyy siitä

riippumatta. Jos perilliset tämän jälkeen jakavat jäämistön varat, on suoritettava luovutus. Tällöin on kyse siirrosta erityisseuraantona. Perinnönjaosta säädetään siviililain 3 osassa olevassa 186 §:ssä.

Kyseisessä pykälässä todetaan seuraavaa:

- Kunkin kuolinpesän osakkaan osuuden siirrosta on suoritettava luovutus asiasta säädetyllä tavalla.
- Osakas saa osuutensa samalla seuraannolla kuin osakkaat saivat yhdessä ennen pesän jakoa.

Siviililain 89 §:n mukaan kiinteän omaisuuden tai sitä koskevien rajoitettujen oikeuksien luovutuksesta on laadittava notaarin vahvistama asiakirja, joka on talletettava julkiseen rekisteriin.

Kyseisessä pykälässä todetaan seuraavaa:

- Kiinteän omaisuuden luovutus tapahtuu osapuolten sitä varten laatimalla, notaarin vahvistamalla asiakirjalla, joka talletetaan julkiseen rekisteriin. Kumpi tahansa, luovutuksensaaja tai luovuttaja, voi hoitaa tallettamisen.
- Luovutusasiakirjassa on määriteltävä luovutettava kohde tarkkaan; siihen ei tarvitse kirjata liitännäisvaatimuksia, jotka eivät koske luovutusta.
- Jos osapuolella on luovutusasiakirjaa laadittaessa valtuutettu edustaja, kyseinen valtakirja on kirjattava luovutusasiakirjaan tarkkaan.
- Tämän pykälän säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin myös muun rekisteröidyn omaisuuden luovuttamiseen.

3 Mitä vaikutuksia esineoikeuksien tallentamisella on?

Ks. vastaus edellä.

4 Onko olemassa erityisiä sääntöjä ja menettelyjä, joiden mukaisesti voidaan muuntaa esineoikeutta, johon henkilöllä on oikeus perimyksen sovellettavan lain nojalla, jos sen jäsenvaltion laissa, jossa tähän oikeuteen vedotaan, ei tunneta kyseistä esineoikeutta?

Ei, asiasta ei ole erityisiä sääntöjä siviili- eikä kiinteistörekisterilaissa.

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Päivitetty viimeksi: 12/08/2019